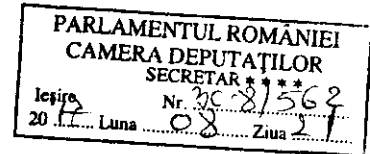
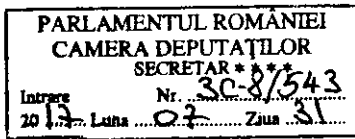

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 7369, 7370, 7371, 7372, 7373, 7374,
7375, 7406, 7407 /28.07.2017

Către: Domnul Corneliu-Mugurel COZMANCIUC
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

Viorel ILIE

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul

869A

Nr. 74.07./M.R.P.
Data 28.07.2017

**CĂTRE: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

În atenția doamnei deputat Adriana Săftoiu

Stimată doamnă senator,

Referitor la întrebarea dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr.869A/2017, adresată Prim-ministrului și având ca obiect ”*stadiul procesului de elaborare și avizare a pachetului legislativ necesar transpunerii prevederilor Convenției Consiliului Europei pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice – Convenția de la Istanbul*”, în raport cu obiectul acesteia și în baza informațiilor furnizate de către Ministerul Justiției, Ministerul Muncii și Justiției Sociale precum și de către Ministerul Afacerilor Interne, vă comunicăm următoarele:

Problema violenței în familie face obiectul unor ample dezbateri încă din cursul anului 2015. În acest sens, începând cu luna octombrie 2015, au avut loc mai multe întâlniri între organizații neguvernamentale și instituții publice, pe fondul unor cazuri de agresiune asupra femeilor, cazuri ce au fost mediatizate intens, scopul principal fiind eficientizării legislației din domeniu.

Prin dispozițiile Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, sunt reglementate condițiile de emitere a *ordinului de protecție* (art. 23 - 35 din lege). Potrivit acestor dispoziții, ordinul de protecție se emite de către instanța judecătorească, în mod provizoriu, competența aparținând judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.

Modificarea Capitolului IV- privind ordinul de protecție, din lege, constituie în prezent, obiectul unor discuții purtate între ministerele implicate (Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Muncii și Justiției Sociale) cu privire la modalitatea optimă de reglementare a unui instrument emis în regim de urgență de către organul de poliție care ajunge primul la locul unui incident de violență domestică. Pe cale de consecință, urmează ca, în cel mai scurt timp, să fie promovată de către ministerele implicate o forma comun agreată.

În ceea ce privește transpunerea și a altor prevederi ale Convenției de la Istanbul, care țin de domeniul de competență al Ministerului Justiției, precizăm, de asemenea, că acestea sunt în prezent analizate în cadrul Ministerului Justiției în vederea identificării eventualelor necesități de modificare legislativă pentru completa implementare a acestei convenții, inclusiv în cadrul demersului mai larg al evaluării impactului de ansamblu al noilor coduri în materie penală, procesual - penală, civilă și procesual - civilă.

Potrivit punctului de vedere al Ministerului Muncii și Justiției Sociale referitor la acest subiect, vă comunicăm următoarele:

În contextul ratificării Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată de țara noastră prin Legea nr. 30/2016, în prezent, este stringentă reglementarea unor măsuri concrete care să conducă la posibilitatea emiterii ordinului de protecție în regim de urgență și la instituirea prerogativelor necesare pentru autoritățile competente în ceea ce privește dreptul de a dispune, în situații de pericol imediat, ca un autor al violenței domestice să părăsească domiciliul victimei sau al persoanei aflate în situație de risc pentru o perioadă de timp suficientă și de a-i interzice agresorului să intre în domiciliu sau să contacteze victima sau persoana în situație de risc. Totodată, este necesară dezvoltarea, în paralel, a măsurilor de prevenire a faptelor de violență domestică.

În vederea realizării demersurilor complexe legislative impuse de

implementarea Convenției de la Istanbul, Ministerul Muncii și Justiție Sociale, prin Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați (ANES), a elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează, ca pilon esențial, ordinul de protecție provizoriu (art. 52 din prevederile Convenției de la Istanbul).

Precizăm faptul că prevederile privind emiterea ordinului de protecție provizoriu sunt parte integrantă din forma finală a proiectului de act normativ, care a fost agreată de către instituțiile responsabile în domeniu, și că, în prezent, proiectul amintit se află în consultare publică pe site-ul Ministerului Muncii și Justiției Sociale (<http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/transparenta/proiecte-in-dezbatere/4881-2017-05-25-proiect-lege-modif-1217din2003>), respectând procedura de transparență decizională, prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. Pentru a vă putea facilita informarea cât mai rapidă prezentăm în Anexă extras din proiectul de act normativ referitor la reglementarea Ordinului de protecție provizoriu.

Totodată, apreciem faptul că, termenul de aprobare prevăzut în Programul anual de lucru al Guvernului (PALG) 2017, pentru acest proiect de act normativ, respectiv luna octombrie 2017, va putea fi devansat, având în vedere faptul că în momentul de față, așa cum am precizat, acesta se află în procedura de transparență decizională.

De asemenea, menționăm faptul că ar putea exista factori de stagnare în ceea ce privește aprobarea proiectului de act normativ, deoarece o serie de persoane din societatea civilă, deși au fost informate și au participat la o parte din întâlnirile/dezbaterile organizate de Ministerului Muncii și Justiției Sociale solicită organizarea unei dezbateri publice.

Astfel, conștientizând necesitatea urgentării demersurilor, ANES va depune, cu celeritate, toate diligențele necesare în acest sens, existând posibilitatea ca la începutul sesiunii parlamentare de toamnă, proiectul de act normativ să intre în procedură legislativă în Parlament.

De asemenea, transpunerea în legislația națională a prevederilor art. 52 din Convenție nu implică doar preluarea acestor prevederi, ci este avută în vedere și elaborarea ulterioară de proceduri și metode aplicabile în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, iar acestea sunt

prevăzute în mod concret în Capitolul 9 - Respect și demnitate pentru femei, din cadrul Programului de Guvernare pentru perioada 2017-2020.

Totodată, în prezent, la nivelul ANES, se află în curs de elaborare Fișa Proiectului predefinit în domeniul violenței de gen, care are drept obiectiv implementarea Convenției de la Istanbul, în cadrul Programului „Justiție” finanțat de Regatul Norvegiei prin Mecanismul financiar norvegian pentru perioada 2014-2021 (conform Memorandumului de înțelegere privind implementarea Mecanismului financiar norvegian 2014-2021 între Regatul Norvegiei și Guvernul României din data de 13.10.2016).

În ceea ce privește transpunerea art. 55 din Convenție, precizăm faptul că în preambulul Legii nr. 30/2016 pentru ratificarea Convenției de la Istanbul, sunt prevăzute rezervele formulate de către statul român în legătură cu art. 55 alin. (1) cu perioadă de implementare de cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției, termen în care autoritățile române pot identifica cele mai bune soluții pentru transpunerea acestui articol.

De asemenea, în cadrul tuturor întâlnirilor sau acțiunilor la care Ministerul Muncii și Justiției Sociale participă, se subliniază necesitatea concentrării eforturilor comune, conjugate prin implicarea pe scară largă a tuturor factorilor responsabili de la nivel parlamentar, guvernamental, cât și de la nivelul organizațiilor neguvernamentale, în vederea urgentării adoptării proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003.

În sensul celor arătate, anexăm prezentei, un extras din proiectul de Lege pentru modificarea și completarea *Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie*, republicată, cu modificările și completările, referitor la reglementarea Ordinului de protecție provizoriu, astfel cum ne-a fost comunicat de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

Totodată, potrivit punctului de vedere obținut de la Ministerul Afacerilor Interne, în calitatea sa de avizator al proiectului de act normativ, în ceea ce privește competențele acestui minister, convenția prevede obligația statelor părți de a implementa ordinul de interdicție de urgență (art.52) și ordinul de restricție sau de protecție (art.53). În prezent, *Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare* prevede doar posibilitatea emiterii unui ordin de protecție. În acest context, legislația în

vigoare asigură în linii mari implementarea art. 53 din „*Convenția de la Istanbul*”, dar în ceea ce privește implementarea prevederilor art.52 din „*Convenția de la Istanbul*”, referitoare la ordinul de interdicție de urgență, este necesară modificarea și completarea Legii nr. 217/2003, cu implicarea tuturor instituțiilor cu atribuții în domeniu. Astfel, a fost constituit grupul de lucru interministerial pentru combaterea violenței în familie. La întâlnirile acestui grup de lucru, organizate de către Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au participat specialiști din cadrul structurilor Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții în domeniu.

Totodată, din punctul de vedere al M.A.I, transmis instituției noastre, rezultă faptul că proiectul de lege urmează a fi analizat la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, urmând ca poziția avizatorului să fie comunicată Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Vă rog să primiți, doamnă senator, expresia deplinei mele considerații.

Prim-ministru,

Mihail DOSE

Anexă

Extras din proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările, referitor la reglementarea Ordinului de protecție provizoriu.

„CAPITOLUL III² - Ordinul de protecție provizoriu

Art. 22² - Orice sesizare prin care este semnalată producerea unor acte de violență domestică este supusă de îndată verificării de către organul de poliție competent din punct de vedere teritorial, potrivit legii.

Art. 22³ - (1) în scopul verificării sesizărilor prevăzute la art. 22¹, la adresa la care a fost raportată săvârșirea unor fapte de violență domestică se deplasează o echipă alcătuită din cel puțin doi polițiști, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este posibil.

(2) în cazul în care verificarea sesizării prevăzute la art. 22¹ se efectuează de un singur polițist, este necesară prezența unui martor. în cazul în care acest lucru nu este posibil, verificarea se efectuează de către polițist, consemnând acest lucru în procesul verbal.

(3) Pentru verificarea sesizărilor privind cazurile de violență domestică, polițistul are drept de acces în spațiul/locuința în care a fost semnalată agresiunea, inclusiv în sedii sau spații de lucru ale unei persoane juridice, fără a fi necesar acordul victimei sau al oricăreia dintre persoanele care locuiește cu aceasta, al proprietarului spațiului.

(4) în situația în care organele de poliție sunt sesizate prin plângere, denunț sau iau la cunoștință pe orice cale despre săvârșirea infracțiunii de violență domestică sau despre existența unor indicii solide referitoare la astfel de infracțiuni, prevăzute de art. 199 din Codul penal, în scopul înlăturării stării de pericol iminent pot emite un ordin de protecție provizoriu.

Art. 22⁴ - (1) în activitatea de verificare a sesizărilor privind cazurile de violență în domestică, polițistul are dreptul de a solicita informații victimei, agresorului, persoanelor care locuiesc împreună cu aceștia, vecinilor, reprezentanților persoanelor juridice, și oricăror altor persoane care au cunoștință despre fapte.

(2) Polițistul are obligația de lua măsuri de conservare și ridicare a mijloacelor materiale de probă, putând face înregistrări sau fotografii inclusiv cu aparatul de fotografiat, camera video sau cu telefonul personal, al victimei sau al martorilor.

(3) Dacă există suspiciunea că faptele agresorului ar putea fi încadrate ca fiind vreuna dintre infracțiunile contra vieții, contra integrității corporale sau sănătății, contra libertății persoanei, contra libertății și integrității sexuale, inclusiv cele săvârșite asupra unui membru de familie, agresorul poate fi condus la secția de

poliție pentru continuarea cercetării penale.

(4) Polițistul întocmește un proces-verbal, în care consemnează informațiile prevăzute la alin. (2), precum și orice alte aspecte constatate și activitățile desfășurate. Când agresorul sau persoanele prezente la locul constatării au obiecții ori precizări cu privire la cele cuprinse în procesul-verbal, acestea vor fi de asemenea consemnate.

(5) Procesul verbal se semnează de către polițist și, după caz, de către martori, presupusa victimă, presupusul agresor, precum și de către orice alte persoane care au furnizat informații sau au participat la activitatea de verificare. Dacă acestea refuză sau nu pot să semneze, polițistul va face mențiune despre aceste împrejurări. Art. 22⁵ - La încheierea activității de verificare potrivit art. 22¹-22³, polițistul poate emite un ordin de protecție provizoriu în cazul în care se constată că există un risc iminent asupra vieții, integrității fizice, sănătății sau libertății unui membru de familie, în înțelesul prezentei legi.

Art. 22⁶ - (1) Evaluarea stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se realizează atât prin constatare directă la fața locului, cât și pe baza unor criterii cuprinse într-un formular de evaluare a riscului.

(2) Evaluarea riscului se realizează pe baza unui formular de risc care cuprinde criterii și indicii relevante pentru evaluarea riscului, precum: tipul de violență exercitată asupra persoanei aflate în pericol, caracterul repetitiv al actelor de violență, elementele de vulnerabilitate ale persoanei aflate în pericol, contextul producerii actelor de violență, pericolozitatea agresorului. Pe baza acestor criterii și indicii se stabilește un grad de risc care poate fi: scăzut, moderat, ridicat sau foarte ridicat.

(3) în cazul în care, în urma completării formularului prevăzut la alin. (2), riscul este evaluat ca fiind ridicat sau foarte ridicat, emiterea ordinului de protecție provizoriu este obligatorie.

(4) în situația în care în urma evaluării stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se constată că nu este necesară emiterea unui ordin de protecție provizoriu, polițistul are obligația de a asigura informarea victimei cu privire la posibilitatea formulării unei cereri de emitere a unui ordin de protecție și de a pune la dispoziția acesteia un exemplar al cererii.

(5) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală.

Art. 22⁷ - (1) Prin ordinul de protecție provizoriu pot fi dispuse cu caracter provizoriu, pentru o durată de până la 5 zile, una sau mai multe dintre următoarele

măsuri:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate, cu obligația de a preda cheile locuinței polițistului;
- b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei și, dacă este cazul, schimbarea încuietorilor locuinței;
- c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate prin acesta;
- d) predarea de către agresor organelor de poliție a armelor deținute sau ridicarea acestora;
- e) pe lângă oricare din măsurile dispuse la literele a) - d), polițistul poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere de specialitate într-un centru destinat agresorilor.

(2) în situația dispunerii unei măsuri care presupune evacuarea temporară, organele de poliție îi vor solicita agresorului să dea o declarație pe propria răspundere prin care să precizeze:

- a) dacă alege să locuiască la o rudă sau la o altă persoană și să menționeze, după caz, adresa acestora;
- b) dacă, în cazul în care nu are unde să locuiască se va adresa adăposturilor sau centrelor rezidențiale pentru persoane fără adăpost/alte servicii care oferă cazare.

(3) în durata măsurilor nu se include timpul strict necesar conducerii agresorului la sediul organelor de poliție, în vederea lămuririi aspectelor legate de săvârșirea infracțiunii de violență domestică.

(4) Ordinul de protecție provizoriu este executoriu și prevederile sale se aplică de îndată, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

(5) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde motivele care au determinat luarea măsurii, ziua și ora la care măsurile încep, precum și ziua și ora la care acestea încetează.

(6) Dacă ordinul de protecție provizoriu nu cuprinde nici o mențiune privind durata oricăreia dintre măsurile luate, acestea se vor considera luate pe durata maximă.

(7) Ordinul de protecție provizoriu este comunicat, de îndată, agresorului, dacă este prezent și persoanelor protejate prin acesta. Ordinul de protecție provizoriu este comunicat și organelor de poliție de la domiciliul/reședința agresorului și victimei.

(8) în situația manifestării refuzului agresorului, punerea în executare a măsurilor stabilite prin ordinul de protecție provizoriu se realizează prin constrângere.

(9) în situația formulării, ulterior, a unei cereri de emitere a unui ordin de protecție, durata inițială a ordinului de protecție provizoriu se prelungește cu 5 zile.

Art. 22⁸ - Odată cu emiterea ordinului de protecție provizoriu, dacă în cauză există minori, persoane cu handicap sau alte persoane vulnerabile, unitatea de poliție sesizează de îndată DGASPC, comunicându-i și o copie a ordinului, în vederea luării măsurilor de protecție prevăzute de lege.

Art. 22⁹ - Procedura de intervenție a organelor de poliție în cazurile de violență domestică, precum și a celorlalte instituții, de emitere a ordinului provizoriu de protecție, inclusiv forma și procedura de completare a formularului de risc prevăzut la art. 22⁵, precum și procedura de executare a ordinului de protecție provizoriu se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin comun al Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 22¹⁰ - (1) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, polițistul are obligația de a-l informa pe agresor asupra dreptului de a solicita cazare în cadrul serviciilor sociale existente.

(2) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente serviri de găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte. Art. 22¹¹ - (1) Ordinul de protecție provizoriu împreună cu documentele care îl însoțesc se înaintează pentru confirmare procurorului, în termen de 24 de ore. Confirmarea ordinului de protecție provizoriu se realizează prin aplicarea de către procuror a unei rezoluții cu caracter administrativ pe ordinul de protecție provizoriu.

(2) în cazul în care constată aspecte de nelegalitate sau netemeinicie, procurorul poate infirma, motivat, ordinul de protecție provizoriu. Dacă ordinul de protecție provizoriu a fost infirmat, măsurile și obligațiile care au fost dispuse prin acesta încetează.

(3) După îndeplinirea procedurii de la alin (1), ordinul de protecție provizoriu însoțit de o copie a probelor care susțin emiterea sa, se transmite de către polițistul care l-a emis, de îndată, către judecătoria corespunzătoare parchetului din care face parte procurorul care a confirmat ordinul de protecție provizoriu.

(4) Ordinul de protecție provizoriu este verificat de către judecător în termen de 48 de ore de la înregistrare, în camera de consiliu, fără citarea părților, participarea procurorului fiind obligatorie.

(5) Judecătorul, în procedura de constatare a legalității și temeiniciei ordinului de protecție provizoriu, emite o hotărâre prin care poate să dispună următoarele:

- a) menținerea măsurilor și obligațiilor impuse;
- b) instituirea unor măsuri sau obligații noi în sarcina agresorului;
- c) modificarea sau ridicarea unora dintre măsurile dispuse.

(6) în cazul în care judecătorul constată nelegalitatea sau netemeinicia ordinului de protecție provizoriu, măsurile și obligațiile dispuse prin acestea încetează.

(7) Hotărârea prevăzută la alin. (5) este definitivă și se comunică tuturor părților interesate și instituțiilor cărora le-a fost comunicat ordinul de protecție provizoriu.

Art. 2212 - (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit art. 22¹¹, în termen de 48 de ore de la comunicare.

(2) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestația se soluționează în regim de urgență, dar, nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constatator.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Hotărârea cu privire la contestație poate fi atacată cu apel, în 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror și participanții prezenți la judecată, și în 24 de ore de la comunicare, pentru părțile lipsă. În cazul în care instanța a admis contestația, apelul procurorului este suspensiv de executare.

Art. 22³ - Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție."

(5) Procesul verbal se semnează de către polițist și, după caz, de către martori, presupusa victimă, presupusul agresor, precum și de către orice alte persoane care au furnizat informații sau au participat la activitatea de verificare. Dacă acestea refuză sau nu pot să semneze, polițistul va face mențiune despre aceste împrejurări.

Art. 22⁵ - La încheierea activității de verificare potrivit art. 22¹-22³, polițistul poate emite un ordin de protecție provizoriu în cazul în care se constată că există un risc iminent asupra vieții, integrității fizice, sănătății sau libertății unui membru de familie, în înțelesul prezentei legi.

Art. 22⁶ - (1) Evaluarea stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se realizează atât prin constatare directă la fața locului, cât și pe baza unor criterii cuprinse într-un formular de evaluare a riscului.

(6) Evaluarea riscului se realizează pe baza unui formular de risc care cuprinde criterii și indicii relevante pentru evaluarea riscului, precum: tipul de violență exercitată asupra persoanei aflate în pericol, caracterul repetitiv al actelor de violență, elementele de vulnerabilitate ale persoanei aflate în pericol, contextul

producerii actelor de violență, pericolozitatea agresorului. Pe baza acestor criterii și indicii se stabilește un grad de risc care poate fi: scăzut, moderat, ridicat sau foarte ridicat.

(7) în cazul în care, în urma completării formularului prevăzut la alin. (2), riscul este evaluat ca fiind ridicat sau foarte ridicat, emiterea ordinului de protecție provizoriu este obligatorie.

(8) în situația în care în urma evaluării stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se constată că nu este necesară emiterea unui ordin de protecție provizoriu, polițistul are obligația de a asigura informarea victimei cu privire la posibilitatea formulării unei cereri de emitere a unui ordin de protecție și de a pune la dispoziția acesteia un exemplar al cererii.

(9) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală.

Art. 22⁷ - (1) Prin ordinul de protecție provizoriu pot fi dispuse cu caracter provizoriu, pentru o durată de până la 5 zile, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

f) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate, cu obligația de a preda cheile locuinței polițistului;

g) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei și, dacă este cazul, schimbarea încuietorilor locuinței;

h) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate prin acesta;

i) predarea de către agresor organelor de poliție a armelor deținute sau ridicarea acestora;

j) pe lângă oricare din măsurile dispuse la literele a) - d), polițistul poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere de specialitate într-un centru destinat agresorilor.

(10) în situația dispunerii unei măsuri care presupune evacuarea temporară, organele de poliție îi vor solicita agresorului să dea o declarație pe propria răspundere prin care să precizeze:

c) dacă alege să locuiască la o rudă sau la o altă persoană și să menționeze, după caz, adresa acestora;

d) dacă, în cazul în care nu are unde să locuiască se va adresa adăposturilor sau centrelor rezidențiale pentru persoane fără adăpost/alte servicii care oferă cazare.

(11) în durata măsurilor nu se include timpul strict necesar conducerii agresorului la sediul organelor de poliție, în vederea lămuririi aspectelor legate de săvârșirea infracțiunii de violență domestică.

(12) Ordinul de protecție provizoriu este executoriu și prevederile sale se aplică de îndată, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

(13) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde motivele care au determinat luarea măsurii, ziua și ora la care măsurile încep, precum și ziua și ora la care acestea încetează.

(14) Dacă ordinul de protecție provizoriu nu cuprinde nici o mențiune privind durata oricăreia dintre măsurile luate, acestea se vor considera luate pe durata maximă.

(15) Ordinul de protecție provizoriu este comunicat, de îndată, agresorului, dacă este prezent și persoanelor protejate prin acesta. Ordinul de protecție provizoriu este comunicat și organelor de poliție de la domiciliul/reședința agresorului și victimei.

(16) în situația manifestării refuzului agresorului, punerea în executare a măsurilor stabilite prin ordinul de protecție provizoriu se realizează prin constrângere.

(17) în situația formulării, ulterior, a unei cereri de emitere a unui ordin de protecție, durata inițială a ordinului de protecție provizoriu se prelungește cu 5 zile.

Art. 22⁸ - Odată cu emiterea ordinului de protecție provizoriu, dacă în cauză există minori, persoane cu handicap sau alte persoane vulnerabile, unitatea de poliție sesizează de îndată DGASPC, comunicându-i și o copie a ordinului, în vederea luării măsurilor de protecție prevăzute de lege.

Art. 22⁹ - Procedura de intervenție a organelor de poliție în cazurile de violență domestică, precum și a celorlalte instituții, de emitere a ordinului provizoriu de protecție, inclusiv forma și procedura de completare a formularului de risc prevăzut la art. 22⁵, precum și procedura de executare a ordinului de protecție provizoriu se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin comun al Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 22¹⁰ - (1) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, polițistul are obligația de a-l informa pe agresor asupra dreptului de a solicita cazare în cadrul serviciilor sociale existente.

(3) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente serviri de găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte. Art. 22¹¹ - (1) Ordinul de protecție provizoriu împreună cu documentele care îl însoțesc se înaintează pentru confirmare procurorului, în termen de 24 de ore. Confirmarea ordinului de protecție provizoriu

se realizează prin aplicarea de către procuror a unei rezoluții cu caracter administrativ pe ordinul de protecție provizoriu.

(8) în cazul în care constată aspecte de nelegalitate sau netemeinicie, procurorul poate infirma, motivat, ordinul de protecție provizoriu. Dacă ordinul de protecție provizoriu a fost infirmat, măsurile și obligațiile care au fost dispuse prin acesta încetează.

(9) După îndeplinirea procedurii de la alin (1), ordinul de protecție provizoriu însoțit de o copie a probelor care susțin emiterea sa, se transmite de către polițistul care l-a emis, de îndată, către judecătoria corespunzătoare parchetului din care face parte procurorul care a confirmat ordinul de protecție provizoriu.

(10) Ordinul de protecție provizoriu este verificat de către judecător în termen de 48 de ore de la înregistrare, în camera de consiliu, fără citarea părților, participarea procurorului fiind obligatorie.

(11) Judecătorul, în procedura de constatare a legalității și temeiniciei ordinului de protecție provizoriu, emite o hotărâre prin care poate să dispună următoarele:

d) menținerea măsurilor și obligațiilor impuse;

e) instituirea unor măsuri sau obligații noi în sarcina agresorului;

f) modificarea sau ridicarea unora dintre măsurile dispuse.

(12) în cazul în care judecătorul constată nelegalitatea sau netemeinicia ordinului de protecție provizoriu, măsurile și obligațiile dispuse prin acestea încetează.

(13) Hotărârea prevăzută la alin. (5) este definitivă și se comunică tuturor părților interesate și instituțiilor cărora le-a fost comunicat ordinul de protecție provizoriu.

Art. 2212 - (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit art. 22¹¹, în termen de 48 de ore de la comunicare.

(6) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(7) Contestația se soluționează în regim de urgență, dar, nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constatator.

(8) Participarea procurorului este obligatorie.

(9) Hotărârea cu privire la contestație poate fi atacată cu apel, în 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror și participanții prezenți la judecată, și în 24 de ore de la comunicare, pentru părțile lipsă. în cazul în care instanța a admis contestația, apelul procurorului este suspensiv de executare.

Art. 22³ - Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție."